

De 35
Geheimen
voor een
Gezonde hond

Contents

Weet wat je ze geeft.....	4
Honden hebben verschillende diëten nodig op verschillende leeftijden.....	4
Vitamine- en mineralensupplementen	5
Verveling en afwisseling	6
Kosten van diervoeding	6
Droogvoer versus blikvoer	7
Zelfgemaakte diëten	8
Voedselallergieën	9
Hoeveel moet ik mijn hond te eten geven?.....	9
Hoe vaak moet ik mijn hond voeren?	10
Tekenen van een slechte gezondheid	11
Hartworm, vlooien en andere parasieten	11
Hartwormpreventie	12
Veelgestelde vragen over hartworm.....	13
Vlooien en andere parasieten	13
Veroorzaken parasieten "Scooting"?	14
Tandziekten voorkomen.	15
Tandverzorging thuis	16
Veterinaire tandheelkundige behandelingen	16
Het belang van het lichamelijk onderzoek.....	17
Waarom zijn regelmatige controles belangrijk?	18
Wat gebeurt er tijdens een onderzoek	18
Hoe vaak moet mijn huisdier worden onderzocht?	19
Hoe medicijnen toe te dienen	20
Een zieke hond verzorgen	21
Vaccinaties	21
Veelgestelde vragen over vaccinaties	22
Castratie en sterilisatie	23
Sterilisatie van de teef	23

Chirurgische sterilisatie van de reu	24
Ziektekostenverzekeringvoorhuisdieren	25
Een hond knippen	25
Eerste stappen in verzorging	26
Een hond in bad doen	27
Identificatie van huis dieren	27

Weet wat je ze geeft

Inzicht in de ingrediënten van het voer van je hond is een must voor hondenliefhebbers of hondenbezitters. Wanneer je de hond voert met verschillende soorten voedsel, moet je altijd het etiket lezen en de inhoud begrijpen. Er zijn verschillende soorten voer: droogvoer en vers voer. Het verse hondenvoer dat thuis wordt bereid bestaat meestal uit ingrediënten zoals vers gesneden stukjes kip, rundvlees, groenten, fruit, aardappelen of rijst.

Als je verschillende soorten conserveermiddelen tegenkomt en de hond plotseling tekenen ontwikkelt met betrekking tot voedselallergie, verdenk dan het ongewenste ingrediënt in het voer van de hond. Let ook op de vochtstatus van het voedsel. Als de voeding meer vocht heeft, dan kan de hond dit ook lekkerder vinden.

Bietenpulp, pasta, sojaolie, tarwevoermeel, calciumcarbonaat, magnesiumoxide, kopersulfaat, ijzersulfaat, zinkoxide, choline chloride, enz. zijn vaak de ingrediënten in het geval van vegetarische voeding die worden aangeboden aan gezelschapsdieren zoals honden.

Rauw ei, kip, rundvlees, schapenvlees, vis, kwartel enz. zijn vaak de voorkeursingrediënten bij hondendiëten die worden bereid op basis van de niet-vegetarische items. Taurine is een van de essentiële ingrediënten voor de voeding van de hond. Ook in het geval van honden die met bevroren vis worden gevoerd, moet de vitamine thiamine worden aangevuld.

Veel premium type hondenvoer preparaten bevatten essentiële vetzuren, koolhydraten met voldoende vezels, vitaminen zoals A, D, E en vitaminen van het B-complex.

Verder mineralen zoals zink, een essentieel ingrediënt voor de gezondheid van de huid en calcium, dat een essentieel ingrediënt voor de botgroei en de tonus van de spieren. Deze voedingsmiddelen moeten worden verrijkt. De kosten van deze voedselbereidingen zijn echter verhoudingsgewijs duurder dan de voedsel bereidingen met algemene ingrediënten. Hoewel het beter is voor de gezondheid van uw hond.

Honden hebben verschillende diëten nodig op verschillende leeftijden

Oudere honden hebben beperkt eiwit nodig, maar het eiwit moet licht verteerbaar zijn en gemakkelijk in het lichaam worden opgenomen. Het voedingsschema moet voldoende water voor hen bevatten. Te veel eiwit voeren aan oudere honden kan uiteindelijk leiden tot overbelasting van de nieren.

Dit geldt vooral wanneer het immuunsysteem van deze honden door allerlei factoren is aangetast. Ook oudere honden hebben minder voedsel nodig, omdat de bewegingen van volwassen honden sterk beperkt zijn en ze dus een beperkte hoeveelheid energie moeten verbruiken.

Vitamine- en mineralensupplementen

Vitamine- en mineralensupplementen zijn de belangrijkste componenten in de voeding van een hond. Als er een evenwicht is in de vitamine- en mineralensupplementen, dan zal het dier een gezond leven leiden en wordt de immuniteit niet op een ongewenste manier aangetast. Dit betekent simpelweg dat de hond meer weerstand zal hebben tegen verschillende ziektes.

Huisdiereigenaren moeten weten dat vitamine A, D, E en K de vet oplosbare vitamines zijn en andere de in water oplosbare vitamines zijn.

Vitaminen zoals thiamine, pyridoxine en cyanocobalamine zijn belangrijk voor de functies van het zenuwstelsel. Een tekort aan vitamine A leidt tot nachtblindheid en huidletsels en een tekort aan vitamine D leidt tot verweking en verzwakking van de botten.

Deze problemen komen vaak voor bij hondeneigenaren. Vitamine A vergiftigingen kunnen optreden als je ze in te grote hoeveelheden voert, net als vitamine D. Let hier dus op als je gebruik maakt van deze vitamines bij honden. Levertraan van vissen zoals kabeljauw en schelvis, heeft meer vitamine A in zich en is over het algemeen goed voer voor honden.

Honden hebben niet per se supplementen van vitamines of mineralen nodig om goed te leven, maar het is belangrijk voor hun toekomst. Als ze ziek, oud of erg jong zijn zonder goede voeding, zijn supplementen nodig om hun gezondheidstoestand op peil te houden. Men moet echter de instructies van de dierenarts volgen.

Als de honden worden gevoed bevroren vis, dan kunnen ze lijden aan een tekort aan vitamine B1 en dus moeten deze honden specifiek B1 krijgen. Onzorgvuldige toevoeging van mineralen kan leiden tot ziekten en daarom moeten dierenartsen altijd worden geraadpleegd over de aanvulling van mineralen of vitamines.

Mineralen als calcium, magnesium, zink, mangaan, ijzer, koper enz. krijgen naast natrium en kalium meer aandacht. Zink heeft te maken met de gezondheid van de huid, kalium met de gezondheid van de spieren en calcium met fosfor met de gezondheid van de botten.

Echter, als je de hond kip, schapenvlees of rundvlees samen met de nodige groenten voert, kan kunstmatige toevoeging van mineralen of vitaminetabletten sterk verminderen. Supplementen moeten dus worden gebruikt als je niet in staat bent om een evenwichtige voeding te verzorgen, zoals dit bij de meeste honden gebeurt, als gevolg van veelzijdige oorzaken.

Verveling en afwisseling

Verveling en afwisseling zijn altijd met elkaar verbonden als een hond zich misdraagt. Ja. Dat is waar. Vaak kan verveling worden tegengegaan met gevarieerd materiaal dat de dieren meer afleidt. De hond zal dan niet de abnormale of ongewenste activiteit uitvoeren die voortkomt uit de verveling die hij ervaart.

Honden met verveling kunnen verschillende gedragspatronen vertonen. Sommige honden gaan voortdurend blaffen en sommige zijn altijd bezig met graven. Er zijn veel manieren om ervoor te zorgen dat jouw hond zich niet gaat vervelen. Zo zijn er bepaalde speeltjes, zoals; knuffel, kauw- en balspeeltjes. Deze kunnen worden bewaard in de bench. Vooral pups houden van deze items. Een buster cube met wat lekkers kan in de schuilplaats van de hond worden geplaatst en het dier begrijpt snel hoe de kubus te rollen om de traktaties te krijgen die hij verkiest. Een Buster Cube is een ingenieus speeltje om te gebruiken voor het simuleren en het activeren van uw hond tijdens speel- en voedertijd. In plaats van het voedsel monotoon op één plaats te plaatsen, verandert u de plaats van voeren plotseling.

Dergelijke acties zullen nuttig zijn voor het wegnemen van de verveling als activiteit bij uw hond. Activiteiten die te maken hebben met verveling moeten goed gedefinieerd worden door de hondeneigenaren. Dit zal helpen in grotere mate de ongewenste gedragspatronen in honden te verdrijven.

Bijvoorbeeld, sommige honden kunnen vaak destructief bijten karakters en zal worden gezien bijten stoel, doek, matten, en alles wat kan zien. Na het uitsluiten van het bijtprobleem als het een puppy is, geef hem dan een aantal grote ballen, botmaterialen op basis van mineraalmengsels, enz. Zulke verschillende materialen helpen de verveling te verminderen.

Kosten van diervoeding

De kosten van hondenvoer is een belangrijk aspect bij het voeren van honden met verschillende soorten voer. Ja. Dat is waar. De kostenfactor moet in verschillende perspectieven worden bekeken

bij de bereiding van de voedingsmiddelen, die nodig zijn voor een evenwichtige voeding met de juiste mineralen en vitaminen.

De kosten zullen niet altijd veel uitmaken, omdat de waarde, gezelschap, geluk en de voordelen van de hond het belangrijkste is voor de eigenaar.

De keuze van de ingrediënten voor het zelfgemaakte voer moet echter gebaseerd zijn op de kwaliteitsfactor. Zelfs als de kwaliteit beter is, kan het voorkomen dat mensen toch gaan voor de goedkopere producten.

Men kan de kosten laag houden door producten te kopen die in eigen land verkrijgbaar zijn. In het algemeen zijn de commerciële voedingsmiddelen duur, vooral die waarbij gebruik wordt gemaakt van moderne bereidingstechnieken zoals ovenbakken, sterilisatie van blikken, lucht- of vriesdrogen van de inhoud, enz.

Ingeblikte producten kosten meer dan droge. De kosten van de artikelen hangen echter af van het soort voeding voor de honden. Voedselallergieën moeten in de gaten worden gehouden tijdens het gebruik van verschillende voedingsmiddelen bij honden.

Droogvoer versus blikvoer

Deze soorten voedermiddelen zijn verschillend met verschillende gradaties van voorkeur voor de honden. Honden houden van droog voer alleen als het lekker is, maar bij vergelijking geven de honden de voorkeur aan blikvoer. De reden voor de voorkeur van ingeblikt voedsel is het vochtgehalte. Het vocht in blikvoer is ongeveer zeventig tot tachtig procent. Bij droogvoer is dat 10 procent.

Als je het echter bekijkt in termen van voedingsstoffen, bevat het droogvoer vaak bijna negentig procent voedingsstoffen, terwijl de ingeblikte voedingsmiddelen meestal minder voedingsstoffen bevatten.

Alleen sojaproducten zijn zo goed gestructureerd dat ze op stukjes vlees lijken.

Om het voedingsevenwicht in het lichaam te herstellen, moet de hond dus meer blikvoer eten dan droogvoer. Veel droogvoer is gebaseerd op soja en rijst. Sommige droogvoerartikelen zijn gebaseerd op maïs. Soms zijn er voedingsmiddelen op basis van rundvlees of kip in blik, samen met mineralen en vitaminesupplementen die geschikt zijn voor het behoud van de gezondheidstoestand van de hond.

Grotere honden die meer dan dertig pond wegen, moeten in de meeste gevallen worden gevoerd met half vochtig voedsel of droog voedsel. Dit is om de voedselreceptoren in de maag te bevredigen. Dit is te wijten aan het feit dat grotere honden veel vochtig voedsel of blikvoer moeten eten om aan deze criteria te voldoen. Maar het is misschien praktisch niet mogelijk bij deze grotere honden. Kleine honden kunnen een bevredigend niveau van voedingsstoffen krijgen als ze zelfs alleen vochtig voedsel eten. De calorische dichtheid van droogvoer mag echter niet uit het oog worden verloren. Verrijkte droge voedingsmiddelen zijn zeer welkom dan de niet-verrijkte voedingsmiddelen.

Zelfgemaakte diëten

Zelfgemaakte diëten zijn belangrijk bij het voeren van honden. Vaak bestaat commerciële voer uit voedingsmiddelen met kunstmatige kleur- en smaakstoffen die schadelijk zijn voor het lichaam van de hond. Zelfgemaakte voedingsmiddelen hebben de garantie van versheid bij de bereiding in tegenstelling tot de kant-en-klare commerciële producten.

De conserveringsmiddelen die zijn toegevoegd in de commerciële voedingsmiddelen zijn mogelijk niet geschikt voor honden. Zelfs in het geval van nierziekten bij honden kan het zelfgemaakte dieet worden gemaakt met gemalen rundvlees, sneetjes brood, calciumcarbonaat, gekookte eieren enz.

Het doel is een beperkte eiwitvoorziening in het bereide voer. Dit moet worden uitgevoerd met zelfgemaakte diëten die uitsluitend worden bereid voor honden die aan nierziekten lijden. Water wordt in voldoende hoeveelheden toegevoegd voor een goede stofwisseling bij nierpatiënten met verteringsproblemen.

De hond kan allergische symptomen hebben zoals ernstige jeuk, die niet gecorrigeerd wordt door verschillende soorten van medicijnen die in de loop van de tijd worden gebruikt. Dergelijke gevallen kunnen gemakkelijk worden behandeld als het hondenvoer wordt veranderd van commerciële voeding naar zelfgemaakte voeding.

Vaak worden de zelfgemaakte voedingsmiddelen bereid met behulp van vriesprocedures om de ziektekiemen te doden of door de toevoeging van druivenpitextracten om voldoende antioxidanten aan het zelfgemaakte voer te geven. Levensmiddelen azijn wordt ook vaak toegevoegd aan de vers bereide stukken vlees. Dit alles kan worden verrijkt met vitaminesupplementen die verkrijgbaar zijn in fruitessences, visolie enz.

Veenbessensap, bananen, vis en vlees worden op een kwaliteitsvolle manier bereid en er worden geen bewaarmiddelen toegevoegd tijdens de bereiding van dit soort voedingsmiddelen en de hond wordt actiever na de consumptie van deze voedingsmiddelen.

Voedselallergieën

Voedselallergieën zijn moeilijk vast te stellen, tenzij men goed op de hoogte is van de basisinformatie over dit soort allergie. De belangrijkste symptomen van voedselallergieën bij honden zijn jeuk aan het gezicht, kauwen op de ledematen, jeuk aan de buik, terugkerende oorontstekingen of huidinfecties.

Aangezien de honden veel bereid voedsel consumeren, waaronder verschillende soorten eiwitten, vulstoffen, kleurstoffen en meer; in de commerciële voedingsmiddelen, zijn de incidenten van voedselallergieën meer dan men zich kan voorstellen. Allergische reacties betreffen meestal de huid of het maagdarmkanaal.

Als u merkt dat uw hond jeuk heeft na het toedienen van bepaalde voedingsmiddelen, dan vermoedt u een voedselallergie bij dit dier. Echter, aandoeningen zoals schimmelinfecties moeten in het algemeen worden uitgesloten voordat de conclusie van jeuk als teken van voedselallergie.

Er zijn veel geregistreerde gevallen van allergie bij honden voor maïs of tarwe. De voedselallergieën verschillen van hond tot hond. Lees duidelijk de etiketten voordat u uw honden voedt met voedermiddelen voor huisdieren, in dergelijke gevallen. Te veel gekleurde voedingsmaterialen kunnen worden vermeden omdat ze allergieën kunnen veroorzaken bij uw hond. Voedselallergieën worden vaak in verband gebracht met het hyperactieve gedrag van honden. Toegevoegde kleuren, conserveringsmiddelen, en vetrijke voeding kunnen dergelijke voedselallergieën bij de honden veroorzaken en dus moet men voorzichtig zijn voorzichtig zijn in het verstrekken van nieuwe voeding aan hun honden en de hond goed in de gaten houden voor tekenen van allergie. Er zijn vele gelegenheden dat voedselallergieën kunnen worden gediagnosticeerd bij de honden, maar de hond kan hebben andere problemen zoals pancreatitis. Om voedselallergieën uit te sluiten, moet u uw honden elke keer dat u ze voeren, zoeken naar redenen om de symptomen van de hond in verband te brengen met het gegeven voedsel, specifieke symptomen die men tegenkomt, differentiële diagnose enz. zijn de belangrijke kenmerken waarop de nadruk moet worden gelegd.

Hoeveel moet ik mijn hond te eten geven?

Veel mensen zullen verschillende antwoorden geven op basis van hun ervaring met hun hond. De wetenschappelijke feiten met betrekking tot de voedingsaspecten bij honden moeten echter worden benadrukt tijdens de voedingsactiviteiten bij honden.

Gewoonlijk mogen pups niet worden gescheiden voordat ze acht weken oud zijn. Soms kunnen er echter verweesde pups bestaan. Meestal kan ongeveer vijf procent van het lichaamsgewicht worden genomen als criterium voor de hoeveelheid voedsel die aan de pups moet worden gegeven. Echter, de hoeveelheid die wordt geconsumeerd door de hond varieert ook met de grootte van de honden.

Men kan echter als vuistregel aanhouden dat het voeren van de pup gaat tot men zichtbare volheid van de buik in matige mate. Als u doorgaat met het voeren van het dier zonder nadruk te leggen op het van de maag van het dier, dan kan de pup last krijgen van een aantal soorten spijsverteringsproblemen en de diarree kunnen optreden.

Dit kan veel ongemakken veroorzaken voor zowel de eigenaar als de pup. In tegenstelling tot volwassen honden moeten puppy's beperkte hoeveelheden voer krijgen, maar met een hogere frequentie. Naarmate de leeftijd vordert, kan de hoeveelheid in zekere mate worden verhoogd, maar de frequentie van de voeding wordt vaak verlaagd.

Een hond op een rauw dieet mag slechts twee tot vier procent van zijn lichaamsgewicht eten. Let goed op het voedingspatroon van de hond en de lichaamsconditie van het dier. Als de hond zwaarlijvig wordt, de hoeveelheid voer verminderen en als de hond mager wordt, de hoeveelheid voer verhogen. Zoals gezegd eten puppy's en puberhonden meer dan de volwassen honden. Ook de geriatrische hond minder dan de volwassen hond door de verminderde bewegingen van de hond. Vergeet echter niet de hoeveelheden eiwit te beperken tijdens de voeding van de bejaarde honden

Hoe vaak moet ik mijn hond voeren?

Dit is vaak een belangrijke vraag die door veel hondenliefhebbers en hondenbezitters wordt gesteld. Als het een pup is in de leeftijd van de eerste zes weken, moeten de pups vijf tot zeven keer per dag melk krijgen. De pup zal wat geluid maken als hij in het algemeen wil voeden.

De voederfrequentie kan echter worden verminderd wanneer de hond zes tot acht weken oud wordt.

Tegen de als de hond vier weken oud is, kan hij vast voedsel gaan eten. Meng daarom de vaste voeding met water in meerderheid en geef uw puppy in het begin een of twee keer te eten.

diarree krijgt, stel het voeden dan uit. Meestal is het te wijten aan vallen en opstaan, maar het nemen van enkele basisstappen in de voeding, dus je moet opletten. De voederfrequentie kan worden gewijzigd in twee tot drie keer na het bereiken van de leeftijd van acht weken.

acht weken. Echter, als de hond hongerig naar voedsel ziet hunkeren, geef dan eenmaal voedsel dan de geschatte aantallen. Dit verschilt per hondenras.

Vermijd echter te vaak voeren in deze leeftijdsgroep van honden. Rond de leeftijd van drie tot zes maanden leeftijd krijgt de pup tandjes. Beperk de voeding daarom tot twee keer, maar zorg voor een evenwichtige voeding moet worden verstrekt aan de honden van deze leeftijdsgroep om symptomen van tekorten te voorkomen.

Probeer vanaf zes maanden tot één jaar puppyvoeding te gebruiken die in de handel verkrijgbaar is. Vanaf het eerste jaar kan geleidelijk volwassen voedsel worden gegeven. Echter, wanneer de hond een oudere hond wordt, beperk dan de frequentie van het voeren, omdat de bewegingen van deze volwassen honden sterk verminderd zijn als gevolg van meerdere redenen. Het drachtige dier mag echter een extra keer gevoerd worden, afhankelijk van de bereidheid van het dier en de hoeveelheid voer beperken, maar zonder afbreuk te doen aan de kwaliteit van het voer.

Tekenen van een slechte gezondheid

Tekenen van een slechte gezondheid zijn de belangrijkste tekenen van de gezondheidstoestand van uw honden. Als de hond bijvoorbeeld voortdurend neusuitvloeiing heeft, wijst dit op de aanwezigheid van neusverstopping en als de uitvloeiing dik is, kan de hond een longontsteking hebben.

Als de hond één of twee keer af en toe braakt, mag dit niet worden opgevat als een ernstig teken van een slechte gezondheid, maar als de hond blijft braken, dan is dit iets belangrijks om naar te kijken.

Als de hond voortdurend jeuk heeft, dan moet men de hond eerst controleren door nadere observatie en onderzoek van de huid door het scheiden van het haarmateriaal, vooral bij langharige rassen. U kunt ook veel teken of luizen op de huid tegenkomen, die er op afstand schijnbaar normaal uitzien.

Als de hond één of twee keer losse ontlasting heeft, hoeft hier niet meer aandacht aan besteed te worden, maar als er sprake is van voortdurend losse ontlasting, dan wordt de hond geacht te lijden aan darmstoornissen. Als de hond gedurende twee tot drie dagen geen ontlasting heeft, dan moet een spijsverteringsstoornis zorgvuldig worden uitgesloten.

Observeer geduldig de loopbewegingen van de hond en sluit abnormale bewegingen bij de hond uit.

Als de hond mank loopt, kan het dier voetletsels hebben. Evenzo, als de oudere hond aarzelend loopt en minder voer opneemt samen met herhaaldelijk braken, dan moeten acute nieraandoeningen zoals nefritis worden uitgesloten.

Als de ogen wit zijn, vermoed dan een hoornvliesopaciteit die kan voorkomen bij ziekten als trypanosomose.

Als de hond bloedarmoede krijgt, wordt het slijmvlies van de ogen bleker en in ernstige gevallen, kan dit een muurwitte kleur hebben. Als de hond ketting en eigenaar of anderen bijt, kijk dan naar gedragsstoornissen en moet hondsdolheid worden uitgesloten.

Hartworm, vlooien en andere parasieten

Hartworm, vlooien en andere parasieten bij honden moeten worden geëlimineerd door de juiste medicijnen bij hen. Er zijn veel producten op de markt om de honden te beschermen tegen hartwormen, vlooien en andere parasieten zoals haakwormen, zweepwormen, spoelwormen, luizen, teken enz.

Onder de hartwormen, vlooien en andere parasieten, produceren de vlooien de hypergevoelige reacties in de aangetaste dieren. Daarom beginnen de met vlooien besmette dieren ernstig aan hun lichaam te krabben. Vaak, is het krabben zo ernstig dat de huid meer hyperemisch wordt en er dermatitis optreedt in de aangetaste gebieden.

Door de voortdurende beten van de vlooien kan het dier niet lekker liggen of slapen. Het dier ziet er dus uit alsof hij een ernstige huidziekte heeft. Als het dier niet goed verzorgd wordt voor deze tekenbeet probleem, zullen er vaak secundaire bacteriële invasies zijn op deze plaatsen en er kan zelfs een slechte geur uit de huid.

Nauwgezette observatie van de hond is zeer essentieel om uit te sluiten dat het dier in grotere mate last heeft van vlooiën. Ook de huid van het dier moet worden getest op de aanwezigheid van teken, luizen enz. Hiervoor moet het haarmateriaal worden gescheiden en is een nauwkeurige observatie met geduld nodig voor de juiste diagnose. In veel gevallen moet bij bloedarmoede naast de haakwormproblemen ook bloedprotozoën worden uitgesloten.

De klinische problemen zoals bloedarmoede, losse beweging, potbuik enz. kunnen door de hondeneigenaar zelf worden herkend, maar de hond moet dan wel een routine gezondheidsonderzoek ondergaan. onderzoek ondergaan, waaronder ontlastingonderzoek, hematologisch onderzoek en bloeduitstrijkje onderzoek.

Er zijn veel commerciële producten op de markt, die nuttig zijn voor de behandeling van al deze aandoeningen met een enkele dosis. Geneesmiddelen als ivermectine zijn zeer nuttig en zijn beschikbaar in zowel injectie als orale vorm naast de oplossing die op de huid kan worden aangebracht. Deze geneesmiddelen bij honden kunnen leiden tot de profylaxe van deze aandoeningen.

Hartwormpreventie

Naast de tabletten of oplossingen met rundvleessmaak zijn er ook brokjes verkrijgbaar die oraal aan de honden kunnen worden gegeven als maatregel tegen het optreden van hartwormen. Voorkom muggenbeten door de honden een goed muskietvrij onderkomen te bieden.

Plan gewoon of het nodig is om het hele jaar door hartwormpreventie toe te passen of alleen in sommige maanden van het jaar. enkele maanden van het jaar. Bijvoorbeeld, in sommige landen zijn de muggen slapend in de meeste koudere maanden.

In sommige landen is dat echter niet het geval. Vaak zijn er medicijnen voor orale toediening beschikbaar om hartwormen, haakwormen enz. te voorkomen. Dergelijke orale medicijnen moeten volgens de instructies worden ingenomen. Wees echter voorzichtig met het optreden van bijwerkingen van medicijnen bij de hond met een dergelijke profylactische therapie.

Ongewenste voorvallen moeten worden gerapporteerd als u bij uw hond tijdens de preventieve behandeling bijwerkingen tegenkomt.

Zachte tabletten met rundvleessmaak hebben de voorkeur van huisdieren als preventieve maatregel tegen hartwormen. De eigenaar moet een dierenarts raadplegen als de dosis voor de profylaxe van hartworm enkele maanden wordt gemist. In dergelijke gevallen moet het dier een hartwormtest ondergaan.

Heartgard, sentinel, interceptor, revolution, enz. zijn in de handel verkrijgbaar als geneesmiddelen voor de preventieve maatregel. Vermijd waterstagnatie rond het hondenverblijf en de struiken rond het gebied die het broeden van muggen vergemakkelijken. Deze test moet worden uitgevoerd in overleg met een dierenarts die gespecialiseerd is in de gezondheid van gezelschapsdieren.

Als preventieve maatregel tegen hartwormen moeten de honden op een leeftijd van zes maanden worden getest op de aanwezigheid van deze wormen. Er zijn kauwtabletten van echt rundvlees verkrijgbaar die een geneesmiddel als ivermectine bevatten.

Veelgestelde vragen over hartworm

De veelgestelde vragen over hartworm hebben vaak betrekking op de soorten die naast de honden door hartworm worden aangetast. Men moet weten dat naast honden ook de kat, de vos, de wolf, het paard, de zeeleeuw enz. getroffen worden. Kan dit worden genezen of niet? Ja. Dit kan behandeld worden. Wat is het geneesmiddel dat vaak gebruikt wordt ter preventie van hartworm bij honden? Ivermectine is het medicijn dat vaak gebruikt wordt om preventief te werken tegen deze hartwormen. Aangetaste honden vertonen constant hoesten, hijgen en dufheid in veel gevallen.

Hoe groot zijn de wormen? In het geval van de teefjes is het ongeveer zevenentwintig centimeter en in het geval van mannetjes, is ze ongeveer zeventien centimeter lang. Is er een vector betrokken bij de overdracht van de ziekte? Ja. Muggen worden vaak geassocieerd als vectoren waarin de vroege ontwikkeling van larven van hartwormen in hen plaatsvindt.

Is de profylaxe alleen bedoeld voor hartwormen of ook voor andere? De profylaxe is niet alleen bedoeld voor de hartwormen, maar ook voor de haakwormen, zweepwormen en ronde wormen. Wat is het besmettelijke type larven die in verband worden gebracht met de overdracht van deze hartwormen? De derde fase larve die wordt overgedragen door muggenbeten.

Dit komt overal ter wereld voor. In sommige gebieden zijn de incidenties minder in koudere maanden waarin de muggen zich niet voortplanten en in deze periodes inactief zijn. Wat is de naam van het medicijn dat gebruikt wordt voor therapie en preventie? Ivermectine en milbemycine oxime kunnen worden gebruikt voor beide doeleinden. Ivermectine is verkrijgbaar in injectievorm en in orale vorm. Daarnaast zijn er ook vormen voor uitwendige toepassing beschikbaar. De kostenfactor moet worden berekend voor al deze behandelingen. Wat is de frequentie van het medicijn voor profylaxe? Een maand voor het muggenseizoen en tot twee maanden na het muggenseizoen kan ivermectine of milbemycine oxime eenmaal per maand toegediend voor de profylaxe. Diethylcarbazine kan voor therapeutische doeleinden worden gebruikt.

Vlooien en andere parasieten

Vlooien en andere parasieten moeten altijd prioriteit krijgen van de hondenbezitters. De veel voorkomende gevallen van vlooienbeetallergie bij honden baren hondenbezitters zorgen. Een vlooienbeet veroorzaakt allergische reacties op de door de vlooien gebeten plek. Het getroffen gebied ziet er dan uit als een haarloos gebied en het dier begint te krabben.

Vlooien veroorzaken ernstige dermatitis bij honden met een ernstige vlooienplaag. Vaak veroorzaakt de vlooienbeet allergische reacties bij de honden. In veel gevallen ervaren honden ernstige ongemakken als gevolg van deze allergische reacties. Er zijn medicinale halsbanden beschikbaar om de besmetting met uitwendige parasieten zoals teken en vlooien te behandelen en te voorkomen.

Andere parasieten zoals teken, luizen en inwendige parasieten zoals haakwormen, spoelwormen, zweepwormen enz. veroorzaken aantasting van de gezondheidstoestand van het dier. Bijvoorbeeld, als de haakworm het heeft de hond meestal bloedarmoede. De tekenen van bloedarmoede worden prominenter afhankelijk van de mate van aantasting door de haakworm. Haakwormlarven kunnen rechtstreeks door de huid dringen en problemen veroorzaken bij de aangetaste honden. Zulke honden kunnen laesies vertonen die betrekking hebben op de dermatitis in de voetstreek en in de huidgebieden. Huiduitslag kan worden vaak gezien in dergelijke gevallen en het getroffen dier geeft losse ontlasting af, die rood getint is en gemengd met bloed.

Als de ronde wormen in groteren getale voorkomen, vertonen de aangetaste pups een potbuiktoestand, die gemakkelijk te herkennen is door de hondeneigenaren zelf. Piperazine zouten worden langs orale weg gegeven voor de behandeling van dit probleem. Echter, breedspectrum ontwormingsmiddelen zoals pyrantel pamoate, fenbendazol enz. om deze aandoeningen te behandelen. Er zijn veel geneesmiddelen op de markt gekomen om vlooien en andere parasieten te behandelen. Tegenwoordig wordt het geneesmiddel genaamd ivermectine de voorkeur van veel hondeneigenaren om vlooien en andere parasieten bij honden te behandelen. Dit geneesmiddel is beschikbaar in injectievorm en orale vorm. Zelfs de drug is beschikbaar voor de externe toepassing ook.

Veroorzaken parasieten "Scooting"?

Ook parasieten veroorzaken het schuiven. Scooting is een anale zak ziekte. Laten we eerst in detail begrijpen wat scooting is. Dit is het slepen van de anus met de achterpoten in gestrekte toestand. Parasieten die irritatie veroorzaken in de anus, leiden tot dit soort acties bij dieren zoals honden.

Men moet echter niet de indruk hebben dat alleen de parasiet dit gesleep veroorzaakt.

bij honden. Er zijn veel gevallen waarin de hond het schuiven kan hebben zonder enige parasiet.

op basis van parasieten. Bijvoorbeeld, anaalklierinfecties, tumoren bij de anus en verwondingen bij de anale gebieden kunnen ook leiden tot dit soort slepen van de anusstreek, vaak door de getroffen honden.

Vlooienbeetallergie veroorzaakt vaak irritatie aan de anusstreek en het dier kan proberen in de anusstreek te bijten en de irritaties als gevolg van deze factoren leiden uiteindelijk tot het slepen van de anusstreek op de grond.

Cestodiasis bij honden is een aandoening die wordt veroorzaakt door lintwormen.

In dergelijke gevallen, als het dier niet op tijd wordt behandeld, kan het dier gezien worden terwijl het schuiftactiviteiten. Lintwormsegmenten die in de ontlasting terechtkomen, veroorzaken kruipende activiteiten bij de anus.

Deze kruipactiviteiten van de lintwormsegmenten leiden tot ernstige jeuk in deze gebieden. Om dit soort voortdurende irritatie te verlichten, begint het dier dus eerst de anusstreek op de grond te drukken en probeert het dan met typische verlenging van de achterpoten over de grond te slepen.

Meestal is er een pakketje eieren te zien wanneer het ontlastingsmonster onder de microscoop wordt onderzocht. De flotatietechniek leidt tot breuk van deze pakketjes en dus is de diagnose moeilijk in dergelijke gevallen. Scharrelende honden moeten worden onderzocht om lintwormsegmenten, die eruit zien als rijstachtige stukjes.

Deze segmenten zijn wit van kleur en worden geel als ze uit het lichaam worden gehaald. Lintwormen zelf kunnen gezien worden in de beweging of bij de anus onder de staartgebieden. Raadpleeg uw dierenarts voor specifieke kuren hiervoor.

Tandziekten voorkomen

Het voorkomen van gebitsaandoeningen is een belangrijk aspect, dat meer aandacht verdient van de hondenuitvoerders

of hondeneigenaren. Gebitsaandoeningen krijgen tegenwoordig prioriteit in het gezondheidsschema van de hond vanwege de associatie van tandziekten met systemische ziekten bij de hond.

Antibiotica moeten worden gegeven in het beginstadium van de tandinfectie zelf en zo niet, dan kan dit leiden tot specifieke infecties en kunnen de organismen zich verspreiden naar andere nabijgelegen gebieden zoals het mondslijmvlies en de keelholte enz.

Zure of alkalische voedingsmiddelen moeten niet aan de honden worden gegeven om schade aan het gebit te voorkomen.

Antibiotica moeten worden gegeven in het beginstadium van de tandinfectie zelf.

infecties en kunnen de organismen zich verspreiden naar andere nabijgelegen gebieden zoals het mondslijmvlies en de keelholte enz. Meer zure of alkalische voedingsmiddelen moeten niet aan de honden worden gegeven om te voorkomen dat mogelijke schade aan het gebit te voorkomen. Als de hond op jonge leeftijd geen benig materiaal krijgt om op te bijten, kan hij later kan de hond later tandziekten ontwikkelen. De doorkomende tandjes zorgen er vaak voor dat het dier gaat bijten op een willekeurige manier. Daarom moet het dier bijtmateriaal krijgen om te voorkomen dat ontstaan van tandziekten te voorkomen. Als er sprake is van bloedingen uit de mond, moet de hond grondig worden onderzocht op gebitsafwijkingen. Voornamelijk pups en soms ook volwassen honden kunnen verwondingen aan het gebit hebben. Deze moeten onmiddellijk preventief worden behandeld. Zo niet, kan het dier eindigen in secundaire bacteriële infecties. Jachthonden hebben extra zorg nodig in verband met de gebitsstructuren en deze zorg is nodig om toekomstige gebitsproblemen bij deze honden te voorkomen. Er zijn borstels beschikbaar om het gebit van honden beter te verzorgen. honden. Men moet echter meer tijd uittrekken en geduld hebben om dergelijke borstels bij honden te gebruiken. Dit kan leiden tot verdere problemen. De centra voor ziektebestrijding en -preventie proberen richtlijnen op te stellen om gebitsziekten bij honden in veel landen te voorkomen. Het mondonderzoek

moet bij honden vaak worden uitgevoerd en dergelijke activiteiten helpen om de opkomende problemen met betrekking tot de dentinestructuren in het begin zelf uit te sluiten.

Tandverzorging thuis

Thuis tandverzorging moet tegenwoordig meer nadruk krijgen, omdat bij gezelschapsdieren zoals honden gebitsaandoeningen steeds vaker voorkomen. Ook al geeft u thuis tandverzorging, als u vermoedt dat de gebitsaandoeningen zich uitbreiden, benader dan onmiddellijk de dierenarts voor interventie.

Probeer botmateriaal zonder scherpe punten aan de honden te geven, zodat ze er graag op kauwen en slikken dan de afgebeten producten door. Dergelijke activiteiten helpen hen om te gaan voor de ontwikkeling van sterke gebitsstructuren op een natuurlijke manier.

Denk eraan dat de hondenrassen zoals Pekingees, enz. meer vatbaar zijn voor de ontwikkeling van gebitsziekten omdat de tanden nauw gekroond zijn in de mondholte vanwege de kleine omvang van deze honden. Vandaar, moeten deze honden thuis worden gecontroleerd op overmatige plakvorming.

Recreatieve rauwe runderbotten zijn prachtige materialen om de tandstructuren van uw hond schoon te houden en vrij van de vorming van tandplak met opbouw van bacteriële organismen. Tandborstels zijn beschikbaar voor gebruik bij honden en men moet voorzichtig zijn tijdens het gebruik van deze borstels bij honden. Tandborstels moeten worden gebruikt met speciale soorten pasta aanbevolen door dierenartsen voor thuisgebruik bij honden.

In de dierenwinkels zijn speciaal bereide voedingsmiddelen verkrijgbaar om het tandsteen en de plaque materialen van de gebitsstructuren. Droog hondenvoer en speeltjes die speciaal zijn gemaakt om de gebitsstructuren worden thuis vaak gebruikt om het gebit beter te reinigen.

Het tandplakmateriaal moet thuis met tussenpozen worden verwijderd om het optreden van parodontale aandoeningen, die vaker voorkomen, te voorkomen. parodontale aandoeningen, die vaker voorkomen bij de honden. Gebitsdoekjes zijn verkrijgbaar in de winkels en ze kunnen thuis voorzichtig worden gebruikt. Dit helpt om meer tandplak en tandsteenachtige materialen die los zitten.

Veterinaire tandheelkundige behandelingen

Veterinaire tandheelkundige behandelingen zijn belangrijker. Als er niet goed naar de gebitsstructuren wordt gekeken, is er meer kans op het ontstaan van parodontale aandoeningen bij honden. Daarom moet er tijdens het leven van uw hond maximaal belang worden gehecht aan veterinaire tandheelkundige behandelingen.

Er zijn veel geavanceerde systemen voor tandheelkundige behandelingen op de markt gekomen. Veel systemen zijn verkrijgbaar met ingebouwde waterspuitssystemen, dubbele filtersystemen, automatisch kaakbare klemmen, en meer. Veel dierenartsen gebruiken hoge snelheid glasvezel handstukken met drukknop turbines, twee handstukken waterstraal systemen, geluidloze watercompressoren en meer. De diagnose van een aandoening met betrekking tot de parodontale structuur gebaseerde ziekten is belangrijker voor de behandeling. Parodontale aandoeningen worden ingedeeld in minimale, matige en ernstige aandoeningen. Overeenkomstig de therapie wordt uitgevoerd, is het onmogelijk om alle tanden te controleren door een basis mondonderzoek bij de hondpatiënt.

Daarom is algemene anesthesie nodig voor het onderzoek van de binnenste structuren van het gebit. Chirurgische curettage wordt gedaan in het geval van gevorderde parodontale ziekten met behulp van flappen en de tanden extracties worden ook uitgevoerd met matige kracht en er wordt meer aandacht besteed aan het voorkomen van voortdurende bloedingen.

Mondoperaties worden uitgevoerd na het verkrijgen van de radiografieën bij de honden en door het vergelijken van de weefselbeschadiging met normale tandstructuren. De betrokken dierenartsen beoordelen de mate van schade op een systematische manier.

De parodontale ziekten worden bestreden door toediening van breed spectrum antibiotica op een effectieve manier. Samen met de tandheelkundige ingrepen, wordt de orale behandeling gedaan met vele producten die nuttig zijn om de aanhechting van tandsteen of tandplak op de tanden te voorkomen. Echter, gerenommeerde producten moeten worden gebruikt in de veterinaire praktijk en de tevredenheid van de hondeneigenaar krijgt meer prioriteit tijdens de veterinaire tandheelkundige behandeling.

Het belang van het lichamelijk onderzoek

Het belang van lichamelijk onderzoek bij honden mag niet worden onderschat. Met eenvoudige maar systematische technieken voor lichamelijk onderzoek kunnen de meeste aandoeningen bij honden worden gediagnosticeerd en dus moet men zonder lichamelijk onderzoek van de hond geen toevlucht nemen tot het kennen van de gezondheidstoestand van uw hond.

Gewoon de hond observeren met krabben. Vang de hond en scheid eenvoudig het haarmateriaal van de jeukplaats. Tot uw verrassing kunt u een grote wond aantreffen op de plaats waar gekrabd is. De wond kan de belangrijkste reden voor het krabben van de hond op die plaats. Men moet echter uitsluiten dat het ontstaan van een wond door de ernstige jeuk zelf.

Vaak, wanneer de krabbende hond lichamelijk wordt onderzocht, kan men volop luizen infestatie of een tekenprobleem in de huid en vacht. De parasitaire aandoening wordt misschien helemaal niet gediagnosticeerd als men geen lichamelijk onderzoek heeft gedaan. Ook kan de hond tekenen van pijn vertonen wanneer het lichamelijk onderzoek wordt uitgevoerd met diepe palpatie techniek. De hond vertoont tekenen van pijn wanneer de hond wordt onderzocht in de maag- of rugstreek.

Zelfs als het mogelijk is dat men door palpatie op basis van druk de acute nieraandoeningen bij de getroffen honden kan opsporen, wendt men zich tot de onderzochte plaats in de regio van de nieren of in de regio van de rug. De diagnose van een hond met blaasontsteking en ernstige urineretentie wordt vaak alleen door lichamelijk onderzoek gesteld.

De gevulde blaas samen met tekenen van pijn tijdens het onderzoek op de plaats van de urineblaas geeft aan dat het dier getroffen is door blaasontsteking. Auscultatie van het hart aan zowel de rechter- als de linkerkant helpt om abnormale hartgeluiden uit te sluiten en de auscultatie van het longgebied onthult de aandoening van de luchtwegen zoals longontsteking.

Waarom zijn regelmatige controles belangrijk?

Waarom zijn regelmatige controles belangrijk? Iedere hondeneigenaar stelt zich dit soort vragen vaak. Als u de regelmatige controles niet uitvoert, kan de hond een aantal ernstige ziekten krijgen waar u geen weet van heeft. U moet dan veel geld betalen aan dierenartsen voor advies en voor de benodigde medicijnen voor de behandeling van de ziekte. Men is misschien niet in staat om de zeer vaak voorkomende ziektebeelden bij hun honden te ontdekken vanwege minder ervaring met hondenziektes of het houden van honden. Daarom zijn controles belangrijk. Voor bijvoorbeeld, als de hond potbuik heeft, ziet de aandoening er vaak niet abnormaal uit. Maar als de hond aan een regelmatige controle wordt onderworpen, dan ontdekt de dierenarts het onmiddellijk en geeft de passende therapie. Zo niet, dan kan het dier diarree en uitdroging krijgen.

Als de hond tekenen van ziekte vertoont, wacht dan niet op de reguliere controle. In plaats daarvan moet u de dierenarts onmiddellijk benaderen. Regelmatige controles helpen bij het geven van vaccinaties tegen hondenziekte, parvovirus, coronavirus, rabiësvirus, hepatitisvirus en meer. Booster vaccinaties worden uitgevoerd in dergelijke gevallen zonder enige vertraging in de injecties en dit helpt om het immuniteitsniveau van de hond tegen dergelijke ziekten opmerkelijk te verbeteren. Regelmatige controle is essentieel met een goed onderzoek van de ontlasting. Daarom kan de ontworming worden uitgevoerd met geneesmiddelen zoals fenbendazol, albendazol, enz.

Afwijkingen zoals tekenen van pijn kunnen tijdens dit onderzoek worden uitgesloten. Zo niet, dan kan helminthiasis en kan diarree optreden naast andere soorten spijsverteringsproblemen en bloedarmoede. Regelmatig onderzoek helpt om externe parasitaire aandoeningen zoals luizen en teken uit te sluiten. Gebitsproblemen worden ook ontdekt tijdens regelmatige controles in gerenommeerde veterinaire ziekenhuizen.

Wat gebeurt er tijdens een onderzoek

Deze vraag lijkt vaak zo eenvoudig, maar daar zit meer in. Tijdens het onderzoek van uw hond, moet je de hond eerst psychologisch voorbereiden op een beter aangeliijnde status. Hiervoor moet je een riem pakken en de hond op tafel leggen door het zorgvuldig geven van een passend commando. Wanneer de hond probeert om het grondige onderzoek door de dierenarts te vermijden, probeer dan de hond af te leiden door uw hond achter de oren te krabben, enz. Zo wordt de aandacht van de hond enigszins afgeleid van de onderzoeksprocedures die vaak systematisch worden uitgevoerd. Er zijn echter gehoorzame honden, die rustig blijven tijdens een onderzoek. Dergelijke honden moeten een klopje op de schouder of op het lichaam en lof. Misschien kunnen veel eigenaren proberen wat lekkers te geven dat de betrokken honden zo lekker vinden. Het hangt echter allemaal af van de training aangeboden aan de betrokken hond eerder en de effectieve follow-up procedures door de eigenaar voor het handhaving van dergelijke reflexen tijdens het onderzoek. Voor sommige honden is een muilkorf nodig als ze zich anders gedragen en zich verzetten tegen de onderzoeksprocedures door veelvuldige bewegingen van het lichaam. procedures door veelvuldige bewegingen van het lichaam of door te proberen de dierenarts die de hond onderzoekt. Daarom moet de eigenaar de hond goed observeren tijdens het onderzoek om elke abnormale activiteit van de hond uit te sluiten. Het op de juiste manier beperken van activiteiten tijdens het klinisch onderzoek van de hond is van grote als ze succesvol zijn bij de betrokken honden. Een dergelijke controle is zeer nuttig voor het effectieve onderzoek van de patiënt door de betrokken dierenarts in de dierenkliniek.

Als de hond meer wordt afgeleid tijdens het onderzoek door middel van rusteloosheid, dan kan men zelfs gebruik maken van de elektronische apparatuur die geluid maakt dat hoorbaar is voor het oor van de hond. Zulke dingen zullen nuttig voor de juiste afleiding van het dier tijdens het onderzoek.

Hoe vaak moet mijn huisdier worden onderzocht?

De meeste hondenbezitters proberen dit antwoord op een serieuze manier te vinden. Welk schema we ook hebben voor het onderzoek van uw huisdier, als er een afwijking wordt opgemerkt bij uw dier, zonder uitstel, moet u het dier onderwerpen aan een grondig klinisch onderzoek. Het kan worden voorgesteld dat zelfs voor de aankoop van een puppy, gewoon een huisdier zorg specialist raadplegen en proberen te begrijpen over de schema's die moeten worden gehandhaafd voor het onderzoek van het dier. Dit zal veel helpen bij het oplossen van veel gezondheidsproblemen bij het betreffende dier.

Hoewel eens in de twee of drie maanden is het algemene schema voor het onderzoek van de hond, zodra zodra de pup is aangeschaft, moet de hond naar de dierenarts voor een grondig onderzoek. Vandaar, zullen de gezondheidsmaatregelen in verband met het programma op tijd worden verkregen. Meestal moet de hond naar de dierenarts gebracht op de vijfde of zesde week van de leeftijd omdat alleen in deze periode de vaccinaties tegen ziekten systematisch worden uitgevoerd. De vaccinatieperiode in het eerste jaar wordt voortgezet tot de zestiende week. voortgezet tot de zestiende week en het schema moet dienovereenkomstig worden aangehouden.

Als u echter een drachtige hond heeft, hoeft de hond geen stress te ondervinden van langeafstandstransporten voor onderzoeksdoeleinden. Raadpleeg daarom telefonisch de dierenarts en probeer het reizen voor de hond te beperken. De dierenarts moet wel advies inwinnen over het behoud van de gezondheid. Als de hond tijdens de reis of tijdens routinebewegingen een ongeluk heeft gehad, moet het dier onmiddellijk naar het dierenziekenhuis worden gebracht.

Hoewel er geen ziekte zichtbaar is, betekent dit niet dat de hond gezond is. Er zijn gevallen waarin het dier eruit ziet als een normale hond, maar een aantal ziekten kan hebben, die kunnen worden gevonden tijdens de routine gezondheidscontroles. Daarom moet de eigenaar beslissen wanneer hij de hond naar het ziekenhuis brengt afhankelijk van de noodzaak.

Hoe medicijnen toe te dienen

Meestal zijn de honden zo intelligent om de door de hondeneigenaren aangeboden medicijn-, water- of voedermiddelen te ontdekken. Daarom wordt het vaak een hoofdpijn voor de hondeneigenaren om medicijnen te geven.... In de mate van het mogelijke, hoeft het dier niet te worden gedwongen voor het nemen van de drug. Als het medicijn via de mond moet worden gegeven, bepaal dan eerst of het beter is om het samen met water of voedsel te geven. Vaak worden de geneesmiddelen vermengd met voedingsmiddelen en worden ze verborgen gehouden door het medicijn goed te mengen met de voedingsmiddelen. Voordat u het medicijn toedient, moet u de voedingstijd van de betreffende hond uitstellen. Daarom kan de hond honger hebben. Op dat moment, geef een kleine hoeveelheid normaal voedsel zonder medicijn en de hond kan het goed eten zonder enige argwaan en geef nu het medicijn gemengd voedsel en de hond kan vrijwillig eten. Als de hond zich verzet, eerst de hond goed in bedwang houden en de bek openen. Plaats de tablet achter de hoektanden en bijna achter de bol van de tong. Zorg er echter voor dat het medicijn dat u de hond toedient niet direct in de ademhalingsorganen zoals de longen terecht komt. Als dat wel het geval is, zal de hond veel vlagen als activiteiten ervaren en kan hij eindigen in een aspiratiepneumonie met ernstige neusuitvloeiing en hijgen als activiteiten. Bij puppies, gewoon het geneesmiddel rond de bovenlip vegen. De pup likt het medicijn automatisch op met de tong. Zo wordt de toediening perfect in dergelijke gevallen.

Als het medicijn in vloeibare vorm is, moet u de kop van de hond niet te veel optillen en het medicijn met een spuitje toedienen. Vul het medicijn met een druppelaar in de lipzak. Het voortdurend wrijven aan de keelzijde kan het slikken stimuleren. Het dier dorstig maken en dan het medicijn gemengd met water aanbieden kan vele malen helpen bij de inname van het geneesmiddel.

Een zieke hond verzorgen

Het verzorgen van een zieke hond is een van de essentiële maatregelen die een hondenbezitter moet begrijpen. Ook wanneer een hond ziek wordt, heeft de hond behoefte aan meer zorg en op genegenheid gebaseerde activiteiten van de hondenbezitter. Het verzorgen van een ziek dier wordt vaak beschouwd als een kunst en dit moet niet worden opgevat als een causale maatregel.

Ja. Je moet de hond extra verzorgen als hij ziek wordt. Bijvoorbeeld, de zieke hond met hoge koorts moet alleen wat stukjes brood worden gegeven en volumineuze niet-vegetarische dingen kunnen worden vermeden. Dergelijke honden moeten na inname van de medicijnen op een rustige plaats worden gehouden en mogen niet worden gestoord.

Tijdens de verzorging van de hond die het geneesmiddel heeft ingenomen, moet het dier door de eigenaar worden overgehaald en geaaid.

Til de kop van de hond niet te veel op om te voorkomen dat de via de bek toegediende geneesmiddelen rechtstreeks in de ademhalingsorganen zoals de longen. Zorg tijdens de verzorging voor warme vloeistoffen.

Veiligheid heeft de hoogste prioriteit tijdens de verzorging van een hond. Wanneer de hond ernstige diarree heeft, kan het dier tekenen van uitdroging gaan vertonen. Daarom omvat de verzorging bij uitdroging bestaat uit het voorzichtig toevoegen van kleine doses zout en glucose aan het water.

Ook de brakende hond moet goed verzorgd worden. In dergelijke gevallen kunnen ijsblokjes worden gegeven samen met eiwit om de slokdarmpassage glad te strijken.

Tegenwoordig is er een contactloze infraroodthermometer op de markt om zonder veel stress de temperatuur van het dier te bepalen van het dier zonder veel stress. Plaats de hond in de schaduw als de temperatuur zo hoog is en zorg voor goede ventilatie voor het lijdende dier. Als het dier lijdt aan onderkoeling, zorg dan voor warme dekens om het dier comfort te bieden.

Vaccinaties

Vaccinaties moeten altijd worden uitgevoerd door de eigenaren van de huisdieren en de honden moeten worden gevaccineerd op het juiste moment. Dit helpt om de weerstand van het dier te verbeteren tegen sommige specifieke ziekten die vaak problemen veroorzaken bij honden. Honden die als gevolg van de dood van de moeder wees zijn geworden, hebben een minder goede bescherming van hun immuunsysteem.

Dergelijke dieren moeten in het bijzonder worden beschermd tegen verschillende ziekten.

Vaccinatie wordt meestal gestart op de leeftijd van vijf tot zes weken en vóór deze leeftijd zal de maternale immuniteit het dier aan een natuurlijke weerstand tegen ziekten. Het is altijd beter om het dier vóór de vaccinatie te ontwormen. Vaccinatie tegen het parvo-virus wordt op jonge leeftijd gedaan omdat pups vaak worden getroffen door het parvo-virus. De booster-dosis voor elk vaccin moet op het juiste moment worden gegeven en dit helpt om de immunestatus op te bouwen tot een merkbare manier. In veel landen wordt gevaccineerd tegen hondsdolheid.

Daarom wordt altijd meer nadruk gelegd op vaccinatie tegen hondsdolheid. Bij de meeste honden worden zelfs rabiëslabellen aan de halsband bevestigd. Rabiësvaccinatie wordt gegeven op de leeftijd van dertien tot vijftiende week en wordt herhaald in de vijftiende maand. Dit hangt echter af van het type vaccin dat wordt gebruikt. Eens in de drie jaar wordt dit herhaald.

Geef bij honden die geen biest hebben gekregen of honden in gebieden met een hoog risico mazelenvirusvaccin en gedood parvovirusvaccin vóór de leeftijd van vijf weken zelf. Leptospira serovar vaccin wordt gegeven op zes tot acht weken en nogmaals op de tiende tot twaalfde week en op de dertiende tot zestiende week. Daarna jaarlijks herhalen. Bordetella- en lymeziektevaccinaties zijn slechts facultatief bij honden. Vaccinaties tegen canine parainfluenza, canine parvovirus en canine adenovirus type- twee is vergelijkbaar met het schema dat wordt aangehouden voor leptospirale serovars.

Veelgestelde vragen over vaccinaties

Veel voorkomende vragen over inentingen moeten door de hondeneigenaren in de eerste plaats worden begrepen. Een van de veel voorkomende vragen is of de hond in de eerste week van zijn leeftijd moet worden ingeënt of niet.

De honden hoeven niet te worden ingeënt op de leeftijd van vijf tot zes weken. Maar, als ze geen vaccinaties, dan kan de vaccinatie tegen de parvovirale infecties die gebruikt worden om de virale mazelenziekte worden gegeven. Een andere veel voorkomende vraag is of de hond het bordetellavaccin en het lymeziektevaccin moet krijgen. Nee, deze vaccins zijn slechts facultatief. Kan het parvoviraal vaccin worden gegeven in de eerste week van leven? Nee. Dit zal de antilichaamspiegel van de moeder verstoren. Kan een drachtig dier gevaccineerd worden? Ja. Twee tot drie weken voor de drachtige activiteit die wordt verwacht, kan het drachtige dier gevaccineerd worden tegen virusziekten. Dit helpt om maternale antilichamen aan het jong te geven. Moeten honden tegen hondsdolheid gevaccineerd worden? Ja. Het is een must om te gaan voor het anti-rabiës vaccin voor honden. Wanneer dit anti-rabiës vaccin aan de honden wordt gegeven, welke voorzorgsmaatregelen moet men dan nemen in dit opzicht? Rabiësvaccin wordt gegeven op de leeftijd van dertien tot vijftien weken en moet worden herhaald in vijftien maanden en vervolgens eens in de drie jaar. Het is belangrijk dat de hond dit vaccin krijgt.

Dit is echter afhankelijk van het risicogebied. Is vaccinatie tegen hondenziekte nodig bij honden? Ja. Er is een specifieke eis in het geval van honden voor de vaccinatie tegen de canine hondenziekte. Deze ziekte komt vaker voor in de meeste landen.

Is er een vaccinatie tegen leptospirose en op welke leeftijd moet de hond gevaccineerd worden? Dit moet worden op de leeftijd van zes tot acht weken, tien tot twaalf weken en dertien tot zestien weken. zestiende week.

Castratie en sterilisatie

Sterilisatie en castratie van honden zijn zeer gewenst als u niet wilt fokken met de honden en echter, deze activiteiten moeten worden uitgevoerd door gekwalificeerde dierenartsen gespecialiseerd in de verzorging en

management. Anesthesie is vereist samen met de nodige chirurgische procedures voor het uitvoeren van de castratie en sterilisatie. Men moet eerst de termen sterilisatie en castratie begrijpen. Beide zijn gerelateerd aan de chirurgische

benadering van sterilisatie in het geval van vrouwelijke en mannelijke dieren. De term sterilisatie is echter ook gerelateerd aan dergelijke procedures bij beide geslachten. Onbedoelde zwangerschappen die niet gewenst zijn, kunnen door deze procedures sterk worden geminimaliseerd door deze procedures.

Castratie en sterilisatie helpen het voorkomen van pyometra, een veel voorkomende voortplantingsaandoening, die problemen oplevert voor de hondeneigenaren.

Bij reuen helpt castratie het voorkomen van prostaatvergroting of kanker.

van prostaatvergroting of kanker. Dus, deze helpen bij het minimaliseren van de incidenties van reproductieve aandoeningen bij honden. Door deze sterilisatie en castratie, wordt het verlangen van de reu om op zoek te gaan naar een loopse teef sterk geminimaliseerd en dus wordt het zwerven van de reu verminderd. Het dier wordt ook rustig door deze chirurgische ingrepen. Territoriale gedrag van deze dieren is ook zeer geminimaliseerd door deze in het geval van mannelijke honden. Sterilisatie van uw hond voor het optreden van de eerste loopsheid is het beste om de incidentie van borstkanker te voorkomen. Als de hond na de eerste loopsheid wordt gesteriliseerd, is de kans op het optreden van borstkanker bij hen meer en dat is door onderzoek bewezen. Jongere groepen honden moeten deze operaties ondergaan om complicaties in de toekomst te voorkomen.

Veel dierenartsen geven de voorkeur aan castratie en sterilisatie van honden pas op de leeftijd van vijf tot zes jaar.

Deze kunnen echter ook op een leeftijd van drie tot vijf jaar worden uitgevoerd. De postoperatieve zorg moet nauwgezet gevolgd om infecties door microbiële organismen te voorkomen.

Sterilisatie van de teef

Sterilisatie van de vrouwelijke hond wordt ondernomen om de ongewenste zwangerschap door kruising van sommige onbekende of land of niet-descripte honden te controleren. De castratie van de hond vermindert de agressiviteit van de hond. Door castratie kan men de incidentie van veel voorkomende voortplantingsziekten zoals pyometra verminderen.

Sterilisatie helpt ook om de populatie van zwerfdieren onder controle te houden en veel landen doen deze operaties door het verwijderen van de eierstokken van de vrouwelijke dieren. Ervaren dierenartsen zijn nodig om de sterilisatie bij vrouwelijke honden uit te voeren en de postoperatieve zorg moet meer nadruk krijgen. Als na de chirurgische ingreep voor het verwijderen van de eierstokken niet de juiste controlemaatregelen worden genomen, dan kunnen de

kunnen infecties optreden en kan het dier een buikvliesontsteking ontwikkelen, waarna treedt toxemie op, met ongewenste gezondheidsproblemen tot gevolg. Uiteindelijk kan de hond overlijden, als hij geen effectieve en goede diergeneeskundige zorg krijgt. A teef die gesteriliseerd wordt voor de eerste loopsheid, heeft bijna geen kans op ontwikkeling van borstkanker, wat vaker voorkomt bij niet gesteriliseerde honden.

Een teef wordt over het algemeen eens in de acht maanden of zo loops. Tijdens de loopsheid is er bloedingen uit de vagina en kan de hond kruisen met de ongewenste reu en de sterilisatie voorkomt dit alles. Bij oudere honden kan de hond vaak tekenen krijgen van verhoogde dorst, anorexia, braken enz. die zo vaak voorkomen bij pyometra.

Pyometra betekent de aanwezigheid van pus in de baarmoeder. Zodra pyometra optreedt, brengt het veel ongemakken met zich mee voor het dier, naast de kosten voor de therapie. Dergelijke pyometra wordt volledig voorkomen, omdat bij sterilisatie zowel de eierstokken als de baarmoeder worden verwijderd.

Chirurgische sterilisatie van de reu

Chirurgische sterilisatie van de reu is belangrijk om de hondeneigenaars te helpen het agressieve gedrag van de reu onder controle te krijgen. Ja. Door sterilisatie wordt het mogelijk om de rusteloosheid van de hond onder controle te krijgen, die voor de eigenaar veel leed kan hebben veroorzaakt.

Wanneer de hond in de puppyfase is, kan de hond worden onderworpen aan de chirurgische sterilisatie techniek. Dus, wordt de hormonale impact bij deze reuen sterk geminimaliseerd.

Chirurgische sterilisatie van de reu helpt prostaataandoeningen te voorkomen.

Bij reuen komt prostaatvergroting vaker voor. Bij honden die de chirurgische sterilisatie ondergingen, worden de incidenten van deze prostaatvergroting volledig geminimaliseerd. Soms heeft de volwassen reu meer moeilijkheden bij de ontlasting. Men moet echter uitsluiten de door het voer veroorzaakte constipatie, zoals gebrek aan vezels enz. als oorzaak. Constipatie is voornamelijk te wijten aan de toegenomen omvang van de prostaatklier.

Door sterilisatie krimpt de prostaatklier. Bij chirurgische sterilisatie wordt de incisie geplaatst voor het scrotum en worden de testikels op chirurgische wijze en met aseptische technieken verwijderd. De wond hoeft niet gesloten te worden, behalve het dichtbinden van de navelstreng na het doorsnijden van de testikel. Echter, in twee tot drie dagen kan er, als normale weefselreactie, enige zwelling in het scrotum optreden. Echter, zodra u het antibioticum toedient dat een breder werkingspectrum heeft, wordt de aandoening hersteld in een bevredigende toestand. Septische shock kan optreden als de operatieplaats geïnfecteerd raakt met enkele microbiële infecties en in deze gevallen moet de wond grondig worden verbonden en moet de patiënt... moet voortdurend worden gecontroleerd in een klinische omgeving.

Merk op dat lokale dierenorganisaties de chirurgische sterilisatie uitvoeren wanneer de zwerfhonden door hen worden gevangen.

Ziektekostenverzekering voor huisdieren

Ziektekostenverzekering voor huisdieren is tegenwoordig zeer noodzakelijk vanwege de escalerende kostenfactoren met betrekking tot het onderhoud van de gezondheid van honden en andere dieren. Hondenbezitters moeten verzekeringsmaatschappijen vinden die zonder veel vertraging en op een betere manier de kosten van hun huisdier regelen. Gezelschapsdieren verzekeringsmaatschappijen zijn onlangs naar voren gekomen om de rechten op een goede manier te regelen na de nodige verificatie van de claim. Als er iets gebeurt, kunnen de kosten voor hondenverzorging zonder verzekering oplopen. Vandaar, ken de goedgekeurde lijst van uw lokale dierenzorg ziekenhuizen. Heb zelfs de lijst van veterinaire deskundigen die gespecialiseerd zijn in de gezondheid van honden en maatregelen voor ziektebeheer. Veel bedrijven dekken de kosten voor operaties, radiografische onderzoeken, de behandeling van specifieke aandoeningen, laboratoriumkosten voor verschillende laboratoriumonderzoeken en meer. Er is een wegingsperiode voor de goedkeuring van uw beleid door de meeste verzekeringsmaatschappijen na de inschrijving van u, dus het is goed om vroeg te beginnen.

Als de verzekeringsmaatschappij u niet bevalt, kunt u te allen tijde de polis opzeggen. Een erkende dierenarts lijst moet beschikbaar zijn met alle verzekeringsmaatschappijen. Veel betalingsmogelijkheden zijn beschikbaar voor de eigenaren van huisdieren.

Het is beter om de honden of andere huisdieren in te schrijven voordat ze volwassen worden. De dieren als ze jong zijn moeten met voorrang worden ingeschreven.

Het is altijd beter voor de consumenten die de hondenbezitters zijn. Voordat de honden een ziekte hebben, ongevallen, of krijgen in de reeds bestaande voorwaarden zoals geciteerd door veel huisdier zorgverzekeraars, moet de verzekeringsdekking worden ingevoerd door de hondeneigenaren. De medische geschiedenis van uw hond zal worden onderworpen aan de volledige herziening door de verzekeringsmaatschappijen, dus begin snel.

Een hond knippen

Veel hondenbezitters denken over het algemeen dat knippen alleen een mechanische activiteit is. Slechts weinigen begrijpen dat het knippen van een hond een kunst is. Het knippen van een vacht of nagels moet zorgvuldig gebeuren om verwondingen aan de huid of nagels te voorkomen. Het knippen van de vacht moet gebeuren volgens de kenmerken van het ras. Als de vacht niet goed wordt geknipt, kan dit leiden tot stofophoping in de vacht en kan het dier tekenen van huidziekten gaan vertonen. Dit geldt vooral wanneer de vachtverzorging niet op de juiste manier gebeurt.

Het scheren van de vacht helpt om zich te ontdoen van de parasitaire last in een grotere mate en ook, het scheren van uw hond is van meer nuttig om bloot te leggen op het type van parasitaire probleem dat de hond is waarschijnlijk te lijden. Er zijn veel gezondheidssalons waar het scheren van de hond op een meer systematische manier wordt uitgevoerd.

Maak altijd gebruik van een scherpe tondeuse en vermijd in de wintergebieden het dichtscheren. Dit is te wijten aan het feit dat het dichtscheren in de winter de hond kan blootstellen aan omgevingsstress zoals het koude klimaat. Daardoor kan de hond kwetsbaarder worden voor bevroering. Vermijd het dicht knippen van vacht of nagels omdat dit letsel kan veroorzaken aan de onderliggende weefsels en bloedingen kan veroorzaken bij het betrokken dier.

Veel huisdierigenaren moeten knipactiviteiten vermijden wanneer het dier niet gezond is. Knippen instrumenten zijn in veel dierenwinkels verkrijgbaar. Vermijd de stompe instrumenten omdat ze kunnen niet goed knippen en daarom is herhaling vaak nodig. Gebruik altijd moderne apparatuur voor het knippen.

De eerste stappen in verzorging

Verzorging is een van de belangrijke activiteiten die de hondeneigenaar goed moet kennen. Als de eigenaar niet op de hoogte is van de verzorging, dan kan de hond te maken krijgen met vele soorten ziekten. De eerste stappen van de verzorging bestaan uit activiteiten zoals het onderhoud van vacht, nagels en oren. Het onderhoud van de vacht bestaat voornamelijk uit verrijkende maatregelen zoals goed baden, kammen, drogen van de huid door drogers, en meer. Het dier hoeft niet dagelijks gebaad te worden en dit helpt om de eigenschappen van de huid zoals de isolerende eigenschap te beschermen.

Gebruik conditioners en shampoos die bedoeld zijn voor honden. Kammen moet worden uitgevoerd met een zachte borstel voor honden. Er zijn verschillende soorten borstels beschikbaar en afhankelijk van het type ras, kan men de betreffende borstel gebruiken. Deze verzorging van de vacht met een kam moet dagelijks worden uitgevoerd. Dagelijks worden uitgevoerd en het afgevalen haar moet altijd in de vuilnisbak worden gedaan.

Anders, wanneer de hondeneigenaren de ventilator aanzetten, zullen de haren vliegen en kunnen ze in de neusgaten van personen terechtkomen. Knip niet te veel, want dit kan altijd leiden tot verwondingen aan de nagels. Ook moet u alle materialen die nodig zijn voor het knippen bij u hebben voor het begin van de procedure.

Gebruik een scherpe tondeuse ontworpen voor gebruik bij honden. Het is beter om de hond op de verhoogde plaats te hebben en zo is de controle over het dier gemakkelijker. Oorkanalen moeten regelmatig gecontroleerd worden en steriel katoen kunnen worden gebruikt voor het schoonmaken. De verzorgingsrichtlijnen moeten strikt worden gevolgd door de hondeneigenaren.

Het onderhoud van de nagels is een van de eerste stappen van de vachtverzorging. Levende nagels kunnen gemakkelijk worden weggeknipt en zijn altijd lichter gekleurd dan het roodachtige gedeelte van de nagel in de hogere positie. Tijdens het vasthouden van de voeten van uw hond door u, heeft u altijd een stevige grip. Zo niet, zal de hond de overhand nemen tijdens het knippen en kunnen er verwondingen ontstaan.

Een hond in bad doen

Het baden van een hond moet meer aandacht krijgen. Als u onzorgvuldig bent bij het baden, kan het dier namelijk infecties oplopen. Als u bijvoorbeeld de oren niet afsluit met een grote wattenbal, kan het water in de gehoorgangen terechtkomen en een aantal oorontstekingen veroorzaken met symptomen als constante afscheiding uit de oren en schudden van het hoofd.

De frequentie van het baden hangt af van het ras van de hond. Als de hond van een harig type is zoals de cocker spaniel, dan moet het baden eens in de zes tot acht weken gebeuren. Als deze rassen te vaak worden gebaad, dan verliezen de huid en de vacht hun beschermende eigenschappen. Wanneer de hond echter op de huid heeft gepoept als gevolg van frequente spijsverteringsstoornissen die tot diarree leiden, kan de hond, om de kwalijke stank te voorkomen, moet de hond soms door de eigenaar vaak worden gebaad.

Vermijd sommige irriterende zepen of menselijke zepen. De voor mensen gebruikte zeepmaterialen zijn niet geschikt voor honden. Evenzo bevatten veel humane shampoo producten bepaalde ingrediënten die niet geschikt zijn in de verhoudingen die voor honden worden gebruikt. Probeer daarom altijd de shampoo producten te gebruiken die hoofdzakelijk bedoeld zijn voor gebruik bij honden. Wees voorzichtig bij het gebruik van nieuwe producten.

Heb altijd veel tijd en geduld voor producten die nodig zijn voor het baden op een plaats met beschikbaarheid van waterbron. Honden houden van de besprenkeling van water, rivier en oceanen. Zelfs wanneer u een badkuip gebruikt, heb alles op één plaats en begin dan met het baden van de hond. Probeer een riem, conditioner, handdoek, en shampoo in het bad te hebben.

Conditioner is nuttig om later het kammen te vergemakkelijken. Baden moet een handige activiteit zijn voor zowel de hond als de eigenaar. Dit mag geen last zijn.

Identificatie van huisdieren

Identificatie van huisdieren is tegenwoordig zeer noodzakelijk vanwege de behoefte aan een goede vergunning voor de hond en om het aantal zwerfhonden in de straten te verminderen. Identificatie van huisdieren gebeurt op vele verschillende manieren. Ook de kosten zijn verschillend.

De identificatie van uw huisdier kan worden gedaan door gepersonaliseerde tags, soms door de gemeentelijke licentie tag, rabiës tag, en meer. Meestal zal uw telefoonnummer en uw naam op een plaats staan in de gepersonaliseerde tags van de honden. Als iemand de hond per ongeluk tegenkomt tijdens het geval van vermissing van de hond zal worden in staat om de feiten te melden aan de betrokken ambtenaren.

Plastic en metalen identificatieplaatjes voor huisdieren zijn beschikbaar in meerdere kleuren en de hondeneigenaren kunnen kiezen de kleur die ze willen. Velen selecteren echter het reflecterende type van hondenplaatjes samen met de halsbanden. Vandaar, kunnen de honden zelfs in het donker beter worden geïdentificeerd.

Tegenwoordig zijn er veel elektronische gadgets beschikbaar zoals microchips die in de hond worden ingebracht. Dit soort elektronische chips moet echter achter de oren worden geïmplanteerd en als ze eenmaal zijn geïmplanteerd, worden alle gegevens die daarin zijn opgenomen in de computer onthuld. Een dier met een halsband en een tag geeft aan dat het geen zwerfdier is en dit geeft de hond meer zekerheid. Traditionele vormen van identificatie van het dier zoals tatoeage worden tegenwoordig niet meer bij honden toegepast. Dus zal het opsporen van het gemiste dier gemakkelijker worden voor de eigenaars van huisdieren, voornamelijk dankzij de op identificatie gebaseerde hondenhalsbanden.